Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XII Nr. 48 (780) * joi 1 decembrie 1960 * 8 pagini 30 bani

RESPECTAȚI CRAVATA ROȘIE!

Cravata roșie pe care o purtați, dragi pionieri, e tot ce poate fi mai frumos și mai demn în viața voastră. Culoarea ei purpurie vă amintește de lupta grea și neînfricată pe care au dus-o în trecut comuniștii pentru a cuceri bucurii și năzuințe ce astăzi vă stau la îndemînă ca un tezaur de comori scumpe. Iată, de ce, fiecare pionier își dorește, ca pentru anii cînd poartă la gît cravata roșie, să adune cu mintea și cu brațele sale fapte cît mai luminoase. Despre fiecare purtător al cravatei roșii să se poată spune astfel cîte o poveste frumoasă, pe care s-o depene cu plăcere cei ce vă vor urma și care acum sînt doar la grădiniță sau de-abia învață să facă primii pași, să rostească primele cuvinte... Și totuși, din păcate, am auzit despre un pionier care n-ar avea să ne povestească despre el cele așteptate. Se numește Eremia Constantin: a ajuns băiat aproape în toată firea, e doar în clasa a VII-a. Colegii lui din clasa a VII-a A, de la Școala de 7 ani nr. 4 din Alexandria sînt foarte mîhniți din pricina lui. Eremia s-a certat și cu notele bune, și cu disciplina, și cu politețea, și, în general, cu tot ce ține de conștiinciozitate, de o purtare cuviincioasă. El are obiceiul să amenințe cu bătaia, vorbește urît, face pe bufonul în clasă, este neglijent, merge dezordonat pe stradă, fuge de la ore.

La aceeași școală, în urmă cu doi ani, învăța un băiat care semăna mult cu Eremia. Și acel băiat (era tot în clasa a VII-a) părea că o să dea mult de furcă tovarășilor săi. Dar pionierii s-au hotărît să-l ajute. De la un timp, băiatul a băgat de seamă că obrăzniciile lui nu erau întîmpinate cu nici un haz. Dacă fugea de la școală, dacă venea cu lecțiile neînvățate, cuvintele de reproș și privirile colegilor erau atît de serioase încît ajunsese să se rușineze și el de așa-zisa lui „vitejie" în răutăți. Pînă la urmă s-a convins că trebuie să se îndrepte. A început să ia note bune, să fie disciplinat. Sarcinile pionierești și le îndeplinea cu tragere de inimă. Colegii au prins să-l stimeze, să-l îndrăgească. Acum e muncitor zidar pe un șantier, unde se bucură de aprecierea tovarășilor săi de muncă. Știți cine era acest băiat? Poate nici nu v-ați fi gîndit! Era chiar fratele lui Eremia. Deci Eremia are un frate care a știut la vreme, cu ajutorul colectivului, să se schimbe. Aceasta înseamnă că nu există cuvîntul „nu se poate", că și Eremia și alții ca Eremia se pot schimba, pot dovedi că în realitate păstrează în ei calități pe care trebuie să le prețuiască.

E timpul ca tu, Eremia, să arăți colegilor tăi că, de fapt, poți fi mai bun decît așa cum te-ai arătat pînă acum. E timpul ca voi, pionierii din detașamentul clasei a VII-a A, să fiți mai hotărîți cînd aveți de întîmpinat asemenea situații. Doar ați realizat pînă acum destule lucruri frumoase, ați reușit să-i convingeți pe alți elevi să se îndrepte și printre voi sînt destui pionieri capabili, perseverenți. Numai astfel veți dovedi că știți să vă cinstiți cum se cuvine cravata roșie. Firește, însă, că aici, cuvîntul cel mai greu de spus îl va avea Eremia; el trebuie, în primul rînd, să hotărască asupra lui însuși. Va continua să se poarte ca pînă acum sau va urma pilda fratelui său, străduindu-se să devină un pionier adevărat, care să-și merite pe drept cravata roșie?

M. DIACONU

TEZELE!

Au început tezele, semn că primul trimestru se apropie de sfîrșit. Cu acest prilej, gazeta noastră a întreprins un raid în mai multe școli din București.

PRIMA TEZĂ ÎN ȘCOALA NOUĂ

Florin Enăceanu, președintele unității de la Școala de 7 ani nr. 56, școală dată în folosință la începutul acestui an școlar, ne relatează: „Pregătirile pentru teze le-am început încă cu multe zile înainte. Atenția noastră a fost îndreptată mai ales către acei pionieri care mai întîmpinau greutăți la însușirea lecțiilor. Pentru ei am organizat grupe de învățătură, i-am determinat să participe la orele de consultație. Sînt bucuros că la prima teză pe care am dat-o în școala noastră nouă, marea majoritate a pionierilor s-au dovedit bine pregătiți. La teza de geografie care s-a dat la noi, într-a VI-a C, mulți pionieri au obținut note de 8, 9 și 10".

ÎN VÎRFUL PENIȚEI

La Școala de 7 ani nr. 25, materialul de care avem nevoie l-am găsit la gazeta satirică „În vîrful peniței". Iată ce se scrie la această gazetă: „Dacă în unitatea noastră sînt mulți pionieri ca Măriuca Brîncoveanu, George Atanasiu, Carmen Badea, Cornel Bejenaru, care la primele teze au obținut numai note de 10, apoi, din păcate, mai sînt și pionieri care la teze au obținut note proaste". Din gazetă, am spicuit o epigramă adresată pionierei Rodica Rociu. „Tu, Rodica, te-ai plimbat / Și de loc n-ai învățat / Iar acum, ca rezultat, / Uite-un trei în teză-ai luat!".

ÎN LUPTĂ CU MEDIOCRITATEA

La detașamentul clasei a VI-a D, de la Școala de 7 ani nr. 31 am nimerit în toiul unei discuții. Mioara Stoian, care la oral luase nota 9, la teză, pentru că nu a învățat a primit nota patru. Acum era criticată. Mioara se înroșise de rușine. Știa că este vinovată. Cu capul plecat, a spus doar cîteva cuvinte.

— Acest lucru n-o să se mai repete.

Detașamentul clasei a VI-a D, care încă din primele zile de școală a început o luptă dîrză împotriva mediocrității, a obținut totuși rezultate cu care se poate mîndri. Ca urmare a studiului temeinic, notele de 8, 9 și 10 au început să apară tot mai des în catalog. Numai la teza de la științele naturale, din 36 de pionieri, opt au primit note de 9 și 10, iar 17, note de la 7 în sus. Lupta împotriva mediocrității continuă.

★

Dacă foarte mulți pionieri din școlile în care am întreprins raidul nostru au obținut la teze note mari, acest lucru se datorește faptului că încă din primele zile de școală ei au învățat cu perseverență, că nu și-au lăsat lecțiile de azi pe mîine. Iar cei care înțelegeau mai greu la unele materii au cerut ajutorul elevilor mai buni, au învățat cu ei, au participat la orele de consultații.

Dar, după cum ați văzut, am întîlnit și pionieri care n-au prea învățat și care și-au adus aminte de această îndatorire a lor de-abia în preajma tezelor. Aceștia au luat note slabe la teze. Timpul însă nu este pierdut. Înaintea lor mai sînt două trimestre. Sperăm că cei în cauză se vor trezi din amorțeală și se vor apuca de învățat.

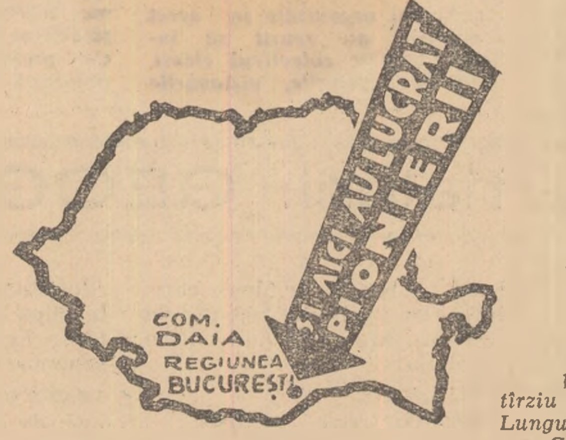
RADU POPA

Deși iarna și-a anunțat sosirea, pionierii de la Școala de 7 ani nr. 9 din Craiova continuă să fie preocupați, ca și în anotimpurile calde, de viața plantelor. La școala lor au o seră, în care micii naturaliști lucrează cu mult drag, astfel ca plantele din seră să se bucure de toate îngrijirile necesare.

Iată-i în jurul lămîiului din seră, culegînd din roadele lui bogate.

RUBRICA NOASTRĂ

În ziua aceea, îndată după ora prînzului, tovarășul Tănase Gheorghe, președintele gospodăriei agricole colective „Elena Pavel" din comuna Daia, raionul Giurgiu, regiunea București, luă din șopron, zîmbind parcă neîncrezător, un coș mare cu seceri. Porni spre punctul Balta Lungu unde, cu cîteva zile în urmă, colectiviștii scoseseră o mare cantitate de sfeclă de zahăr. Nu mică îi fusese bucuria cînd, cu o zi mai înainte, pionierii Școlii de 7 ani din comuna Daia, îl vestiseră că vor veni să ajute la curățatul sfeclei de frunze. Va să zică, zilele acestea, sfecla va putea lua drumul fabricii de zahăr din Giurgiu. Puțin mai tîrziu, la Balta Lungu, sosiră și copiii. Erau pionierii claselor a V-a A, a V-a B și a VI-a. Întîlnirea cu tovarășul președinte fu veselă. „Gîndeam că ați uitat!" glumi tovarășul președinte. „Noi? Stați puțin, să ne vedeți la lucru!" rîseră la început, pionierii clasei a V-a B chemară la întrecere celelalte detașamente. Încetul cu încetul, sfecla curățată începu să se adune în trei grămezi mari, toate deopotrivă. Cît despre tovarășul președinte, dînsul ajuta cînd un detașament, cînd altul, în egală măsură; doar erau în întrecere!

— Să nu ne lăsăm, băieți, strigă Mircea Purcărea dintr-a V-a B. Noi i-am chemat la întrecere și tot noi trebuie să cîștigăm!

— Vedem noi la urmă! sări Jean Marinică.

— Și, tot îndemnîndu-se unii pe alții, copiii nu observară decît într-un tîrziu că peste cîmpia întinsă de la Balta Lungu se lăsase întunericul.

— Ce-i de făcut? Trebuie să terminăm munca începută!

— Băieți, eu am o propunere, sări de după o grămadă de sfeclă, Costică Roșu, un băiețel vioi, cu ochii negri. Să mergem la nea Florică, tractoristul, să-l rugăm să aprindă farurile tractorului! În felul acesta, grămezile de sfeclă vor fi luminate, iar noi vom putea continua curățatul!

Tovarășul Florea îndeplini bucuros dorința copiilor. La lumina farurilor, pionierii au trebăluit pe lîngă grămezile de sfeclă. La plecare, trei grămezi mari de sfeclă — peste 5.000 de kilograme — așteptau acum să fie încărcate în mașini și transportate la Giurgiu. Cît despre întrecere, s-a dovedit că Marinică avusese dreptate. La urmă s-au văzut rezultatele. Pe primul loc nu s-a clasat detașamentul clasei a V-a B, ci... toate cele trei detașamente!

Din viața pionierească

INTILNIRE PRIETENEASCA

Vestea s-a întins cu repeziciune în toate detașamentele. Pionierii de la Școala de 7 ani „Simo Géza" din Tg. Mureș fuseseră chemați la un schimb de experiență de către pionierii din comuna Simbriași. Primiseră cu bucurie această veste. Se gîndeau că acolo vor mai veni și alți pionieri din comunele vecine — Band și Miercurea Nirajului, se vor purta discuții interesante, pentru care trebuia să se pregătească și ei foarte bine. Pentru ca schimbul de experiență să fie mai vesel, hotărîră să pregătească și un program artistic.

Ziua mult așteptată a sosit. Cu cîntec și voie bună, autobuzul plin cu pionieri a pornit spre căminul cultural din Simbriași, unde erau așteptați. La intrarea în comună, pionierii-gazde au ieșit înainte oaspeților cu buchete de flori și le-au urat bun venit.

*

Sala căminului cultural era plină de pionieri. Toți așteptau cu nerăbdare începutul discuțiilor.

Pionierul Marton Endré din Tg. Mureș începe să povestească despre felul cum muncesc împreună cele două clase a IV-a, cu limbă de predare romînă și cu limbă de predare maghiară, din școala lor, și cît de buni prieteni sînt cu toții.

— Nu există acțiune la care să nu participăm împreună. Nu de mult am mers la strînsul fierului vechi, unde am obținut rezultate foarte bune.

— Dar timpul liber cum vi-l petreceți? întreabă o pionieră din Band.

— În unitatea noastră, pionierii abia așteaptă să vină duminica. Ne întîlnim cu toții la școală. Unii merg la film, alții joacă șah, mulți merg în sala unde se citesc basme și povestiri.

— La fel facem și noi — spune Berecki Boldiszár, președintele unității de la școala din Simbriași.

— Și școlarii din clasa I-a și a II-a vin cu multă plăcere la școală — adaugă Magda Gall, din Tg. Mureș. Organizăm cu ei jocuri vesele și învățăm cîntece. Cînd trebuie să meargă acasă la masă, abia vor să plece din sala unde am adunat pentru ei o mulțime de jucării.

Discuțiile s-au întețit, de parcă cei prezenți în sală se cunoșteau de multă vreme. O pionieră din Simbriași a pășit mai în față, nerăbdătoare. De bunăseamă că avea de povestit ceva interesant:

— Era o vreme cînd, la noi, băieții nu prea se împăcau cu fetele. Ce era de făcut? Am început să fim și noi mai atente cu el. În recreație îl invitam la jocurile noastre. La început au refuzat, dar apoi lucrurile s-au îndreptat. Acum sîntem foarte buni prieteni.

Discuțiile au continuat cu însuflețire. S-a vorbit despre pregătirea programelor artistice, despre gazetele de perete...

În încheiere a urmat și un bogat program artistic. Apoi, pînă după-amiază, tîrziu, în curtea căminului cultural din Simbriași au răsunat cîntece, s-au jucat dansuri populare romînești și maghiare. La plecare, gazdele și-au condus oaspeții pînă departe.

CATALINA RAMURA

Titlul: *„Cravata Roșie", gazetă de perete a unității de pionieri de la Școala de 7 ani nr. 171 din București.*

Numărul: *5.*

Data apariției: *marți, 22 noiembrie 1960.*

S-o citim împreună...

La loc de frunte, se află un articol decupat din ziarul „Scînteia" semnat de cîțiva oțelari fruntași de la Hunedoara, în care se vorbește despre însemnătatea colectării fierului vechi pentru industria noastră.

„Din fier vechi, oțel nou! *conchid, pe bună dreptate, redactorii gazetei pionierești.* Socotim că această chemare ne este adresată și nouă!"

Un al doilea articol care atrage atenția este semnat de către tovarășa profesoară Stela Bally. Tema articolului o constituie felul greșit în care unii elevi înțeleg ajutorul la învățătură. Este vorba de faptul că, în loc de a discuta între ei din vreme temele, preferă să le copieze în fugă din caietele altora. Numai așa se explică faptul că, la un moment dat, în caietele elevilor Militaru, Botez și Schultz au putut fi constatate exact aceleași greșeli!

Dar iată încă un articol interesant, semnat de Elena Vancea, din clasa a VII-a. Intr-o notiță publicată alături de acest articol, se arată că, în clasa a V-a C, prietenia dintre băieți și fete lasă de dorit. In recreații ei se joacă separat. Pe de-o parte, băieții sînt nepoliticoși cu fetele. Pe de altă parte, fetele abia așteaptă ca unul dintre ei să facă o cît de mică greșeală și gata, fuga cu pîra! Adresîndu-se clasei a V-a C, pioniera Vancea arată că, în urmă cu ani, și în clasa ei a fost o situație asemănătoare, dar că colectivul de conducere al detașamentului s-a străduit din timp s-o rezolve. Nenumăratele acțiuni și activități organizate în acest detașament au reușit să închege temeinic colectivul clasei. Excursiile, șezătorile, vizionările de filme, ajutorul la învățătură, au contribuit la aceasta.

Gazeta de perete „Cravata Roșie" are și două rubrici interesante de fapte, să spunem, diverse. Una, intitulată „Din grupe și detașamente", cuprinde știri cu privire la felurite activități. Astfel, Nelica Nicolau din clasa a V-a semnează un articol despre o șezătoare reușită organizată în grupa a II-a din detașamentul ei. Se precizează că președinta acestei grupe a fost mult aplaudată pentru felul în care a interpretat un cîntec dedicat Bistriței. A doua rubrică atrăgătoare (depinde pentru cine...), este cea de caricaturi. Tudor Stancu, din clasa a VII-a, care nu-i atent la ore, Cezar Gheorghiu, din clasa a V-a, care bate toată ziua mingea, în dauna învățăturii, Nicoleta Malacescu, din clasa V-a, care nu spune acasă adevărul asupra notelor slabe obținute la școală, sînt, toți trei, obiectul unor caricaturi foarte reușite.

In concluzie, se poate spune că acest număr al gazetei de perete a unității de la Școala de 7 ani nr. 171 este reușit, deoarece înfățișează cîteva dintre cele mai importante și actuale aspecte ale muncii de învățătură și ale activității pionierești din școală. Să le urăm redactorilor succes în... pregătirea următorului număr!

SANDU ALEXANDRU

N. R. Dragi cititori, am dori să ne scrieți și nouă ce părere aveți despre gazetele de perete din școlile voastre? Oglindesc ele cele mai însemnate aspecte ale învățăturii și activității pionierești? Ce probleme mai de seamă îi preocupă pe redactorii lor?

— Filmul e bun, a fost developat corect. Vom scoate fotografii frumoase!

În fotografie, doi membri ai cercului foto de la Școala de 7 ani nr. 3, București.

Jocuri pe materii: GEOGRAFIA

Capitale și orașe

Pionierii care participă la joc se grupează în două echipe (nu mai mult de 3—5 jucători în fiecare). Se așază fiecare în linie dreaptă, o echipă în fața celeilalte. Conducătorul jocului indică echipei nr. 1 numele unui oraș, de exemplu, Birlad. Cind conducătorul jocului strigă Birlad, jucătorii echipei respective trebuie să rostească în cor, imediat, numele regiunii în care se găsește acest oraș. Conducătorul jocului și ceilalți pionieri din echipa adversă observă cine a greșit și respectivul este penalizat cu 5 puncte. Jocul se repetă, fiind strigat un oraș pentru cealaltă echipă, de pildă, Arad. Cîștigă echipa care, după ce jocul se repetă de 5—6 ori, are cele mai puține penalizări.

Munți, ape, cîmpii...

Un grup de copii se așază la o masă cu cîte o hîrtie în față. Fiecare își va trasa pe hîrtie cîte patru coloane verticale scriind ca titlu la fiecare coloană, mai întîi munți, apoi ape, apoi cîmpii și la urmă totalul. Dacă doriți, puteți să adăugați și alte coloane pentru țări, orașe, plante etc.

Unul dintre copii, ales mai înainte, va spune în gînd alfabetul. Altul, tot ales, îl va opri după plac. Cel care rostise în gînd alfabetul, anunță jucătorilor litera la care a fost oprit. În clipa aceea, toți se vor așterne pe scris căutînd să însemneze în coloanele respective cîte o denumire de munți, de ape, de cîmpii, care începe cu litera anunțată. Jucătorul care va termina cel mai repede va spune „stop!", după care se vor face verificările. Pentru o denumire găsită doar de un singur jucător se vor acorda 50 de puncte, pentru o denumire găsită de doi sau mai mulți jucători, cîte 25 de puncte. În cazul că nu s-a găsit nici o denumire, nu se va acorda nimic. Fiecare jucător își va face totalul. După 5—6 jocuri repetate va cîștiga cel care a însumat cele mai multe puncte.

CHIMISTUL

elevilor Alexandru Ionescu și Laura Vicol din cl. a VII-a, Școala nr. 11, București. fruntași la învățătură.

A-nchis un curcubeu în eprubete,
I-a studiat multiplele-i nuanțe
Și-a însemnat atent pe etichete
Simboluri și formule de substanțe...

A revăzut și calculul vreo oră...
Un fenomen ciudat de combinare
Cu o substanță nouă, inodoră.
(La zero grade capătă culoare...)

„Te pomenești c-așa din întîmplare
In eprubeta asta buclucașă
Am obținut un elixir în care
Stă-nchisă o putere uriașă..."

O clipă doar îi trece-așa un gînd...
Apoi zîmbind se-așază liniștit
Și scrie în caiet, încet, pe rînd
Ce-a combinat și cum. Dar ce-a ieșit?

El știe că-n formulele din carte
Sînt cheile secretelor naturii,
Formulele sînt însă complicate
Și-i drumul greu spre crestele gîndirii.

Abia la școală mîine o să știe.
Dar pîn-atunci ia altă carte-n mînă
Și-analizează-atent o poezie...
Mai are de-nvățat și la... romînă.

M. CALIN

Cît de mulți prieteni are învățătura! În orice colț al patriei noastre te vor îndrepta pașii, găsești prieteni ai învățăturii. Colectivul de conducere al unității de la Școala de 7 ani Nr. 1 din Bîrlad, ne-a povestit cum s-au împrietenit pionierii cu învățătura. Felul în care își duce activitatea pionierească fiecare detașament nu face decît să crească numărul lor. Învățătura și... prietenii ei! Să facem cunoștință cu activitatea lor.

ÎNVĂȚĂTURA ȘI... PRIETENII EI

„Secretul" notelor mari

Gabriela Rudeanu din clasa a VII-a D a descoperit „secretul" notelor mari. Vreți să-l cunoașteți și voi? Ascultați! Dar nu mai înainte de a face prezentările. Gabriela e o fată voinică, cu părul castaniu, ochi căprui și vioi, veșnic zimbitoare. Cînd o vezi, e mereu preocupată de ceva important. Și așa e de cînd o știu cu toții. După ce vine de la școală, se odihnește un timp și apoi se așază la masa de lucru. Nu de mult a citit „Romînii sub Mihai Vodă Viteazul" de Nicolae Bălcescu, Vlahuță despre Eminescu. Citește multe cărți, și nu numai de literatură. Am aflat că mai deunăzi a citit o broșură din colecția S.R.S.C. „Pe căile chimiei"; că e abonată la revista „Știință și tehnică". Fiecare lucru îl face la timpul său. Gabriela are un program al zilei de la care nu se abate. Întotdeauna se scoală la ora 7. Gimnastica de dimineață, masa și... la lucru. Învață, citește mai întii notițele de pe maculator, apoi lecțiile din carte, își face temele la matematică, la romînă, la geografie, apoi desenează. Ah, cît mai muncește la desen! „Pentru că nu am talent", spune ea. Cu toate acestea, caietele ei, și mai ales cele cu hărți, sînt foarte frumoase. Unul din ele era tocmai pe masa tovarășului director, fusese la o expoziție de caiete. E o plăcere să privești caietele Gabrielei. În maculatoare, pe care le are pentru fiecare obiect în parte, găsești scheme, experiențe, exemple.

Atentă la explicațiile tovarășilor profesori, ea notează în caietele de notițe tot ce este important de reținut.

Datorită „secretului" pe care îl deține Gabriela, în catalog, în dreptul numelui ei, sînt numai note de 10 și 9. Prima condiție pentru obținerea distincțiilor pionierești este astfel îndeplinită. Mai mult, ea îi ajută și pe alții să și-o îndeplinească.

Misterul miinilor... negre

Adrian Peiu se uita cu mirare la miinile sale și nu pricepea nimic. Apa cu care îl îndemnase Eliza Iacob, să se spele, era curată, prosopul cu care se ștersese, la fel, și acum...

Pionierii rideau cu hohote.

Misterul! Să ne dezlegi misterul miinilor negre, strigau ei. S-a tot învîrtit Adrian, s-a tot sucit, dar degeaba.

— Ei, hai să-ți spun eu, a intervenit Eliza. Uite, apa e într-adevăr curată, dar fără să observi tu, am pus puțin calaican iar pe prosop am presărat praf de tanin. Acum ai priceput misterul?

— Cine vrea să-și facă o pereche de cercei? Eu îi dau... argintul, spuse și Magda Mereuță.

Și în fața tuturor a curățat o bucățică de cupru în acid sulfuric, a introdus-o în eprubetă, peste care a turnat azotat de mercur.

— „Marca Mereuță", argint fabricat la cerere! ridea ea. Primesc înscrieri pentru... cercei!

Și trecu prin fața tuturor cu „argintul" fabricat de ea. Constantin Cosma făcuse ochii mari, privea și nu-i venea să-și creadă ochilor. Gheorghe Mohordea se făcuse mititel, privea în jos stînjenit, nu cumva să-l întrebe tocmai pe el care e cauza acestui fenomen chimic. Notele proaste de la chimie se răzbunau. Și ei ar fi vrut ca în adunarea pionierească de astăzi să arate ceva interesant, deosebit, la care să nu se aștepte nici măcar tovarășul profesor Traian Nicola, care stătea acum liniștit și surizător într-o bancă din fundul clasei. Dar orele de neatenție la cursuri se răzbunau... Acum cei doi băieți s-au hotărît, au început să-și dea mai multă silință, vor lucra în laborator și la o nouă adunare...

S-au mai făcut și alte experiențe. Victor Zărnescu a arătat „o mică... explozie", Florica Ichim „ceața artificială", Gabriela Scînteie... „frigorifer de buzunar"...

Adunarea s-a terminat, dar urmările ei se văd și astăzi. Orele de chimie sînt așteptate cu multă nerăbdare la clasa a VII-a E, aproape toți pionierii și elevii au prins drag de această materie și acum învață mai bine. Organizarea acestei adunări a venit tocmai la timpul potrivit și acum cînd au început tezele, rezultatele sînt și mai bune.

...Interviul nostru

— Tovarășă instructoare superioară, vreți să ne spuneți cîteva cuvinte despre adunarea pe care o aveți în perspectivă?

— Cu plăcere! E o adunare frumoasă și am ce povesti! Făceam într-o zi, împreună cu pionierii clasei a VII-a, o plimbare prin oraș. În părculețul din centrul orașului ne-am oprit în dreptul unei plăci comemorative, pe care stă scris: „Glorie eternă eroilor romîni din Bîrlad, căzuți în luptele împotriva fascismului, pentru libertatea și independența patriei noastre—Dumitru Gheorghe, Dumitru Constantin, Ilie A. Gheorghe, Ștefan Masache, Costică Petroiu, Ștefan Panaite, Constantin Peste, Ion Vasilescu, Mihai Milahi".

Am citit cu toții această placă și fiecare dintre noi se gîndea la acești oameni. Cum or fi trăit? Cum or fi murit? Și gîndurile acestea ne au dus la organizarea unei adunări. Acum mergem la Sfatul popular și căutăm adresele familiilor de la care să ne interesăm despre felul cum au trăit, cum au luptat și cum au căzut acești eroi în lupta pentru zdrobirea fascismului. Cei ce se pregătesc pentru obținerea distincțiilor pionierești, trebuie să cunoască episoade din lupta oamenilor muncii sub conducerea partidului pentru eliberarea patriei noastre de sub jugul fascist. Adunarea e așteptată cu nerăbdare de către noi toți. Cam peste o lună o vom ține. Vă invităm...

— Mulțumesc. La ce detașament va avea loc?

— La detașamentele claselor a VII-a. Știți, pionierii din această clasă învață Istoria R.P.R.

„Ai intîrziat... ai pierdut"

Trecuseră vreo cîteva săptămîni de la începutul anului școlar și mai erau încă mulți școlari care întîrziau de la ore, fete care se plîngeau că băieții le trag de cozi, tot se mai spărgeau geamuri. Conducerea școlii era de-a dreptul îngrijorată, cînd în cancelarie își făcură apariția cîțiva membri ai colectivului de conducere al unității.

— Tovarășe director, am vrea ca disciplina să cadă în sarcina noastră, a pionierilor.

— E cam greu... Dar fie. Am încredere în pionieri.

Și în ziua aceea, ajutați de tovarășul director și de tovarășa instructoare superioară, au hotărît multe lucruri importante. În primul rînd, în fiecare joi să aibă loc un careu pe școală la care să se discute problema disciplinei. Cum s-au simțit Traian Gidei care a bătut fetele, Mănđița Cirtojan și Marilena Ordeleanu care au vorbit urît tovarășilor profesori, Mihai Alexandrescu care a spart un geam, n-aș vrea să vă spun. Tot de atunci au început să fie folosiți mai des și țepii aricilor de la gazetele de perete, echipele de serviciu pe școală sînt mai necruțătoare cu cei ce nu își fac datoria.

Pionierii știu că fără disciplină nu poți fi prieten al învățăturii, de aceea colectivul de conducere al unității a inițiat și un concurs, „Ai întîrziat... ai pierdut". Concursul e foarte simplu. Echipa de serviciu pe școală notează toate întîrzierile. Fiecare întîrziere, 5 puncte penalizare. La careul de joi se dau rezultatele. Clasa care nu are nici un întîrziat cîștigă concursul. Și nu este oare plăcut ca în fața tuturor elevilor, a tovarășilor profesori, clasa în care înveți tu să fie declarată cîștigătoarea concursului? Dar cel mai important lucru este faptul că în ultimul timp, echipa de serviciu pe școală nu prea mai are ce nota, disciplina nu mai e o problemă.

Un exemplu despre voință

Începutul întîmplării despre care vreau să vă povestesc, mi-a spus pioniera Gabriela Rudeanu, trebuie căutat încă la sfîrșitul anului școlar trecut. Elisabeta Tănase lua note mici la multe materii. Această situație a îngrijorat detașamentul. Florica Munteanu, președinta grupei, a hotărît s-o ajute. Au învățat împreună vreo două săptămîni, apoi Elisabeta și-a spus: „Cred că e suficient, de acum pot să învăț și singură". Și a învățat. Anul trecut l-a încheiat cu bine, anul acesta Elisabeta continuă să învețe la fel de bine. Pînă în prezent are 9 la fizică, 8 la istorie, 8 la geografie. Muncește mult. Are o voință deosebită și noi o apreciem. Ajutorul pe care l-a primit de la Florica Munteanu a fost începutul. Aceasta i-a dat mai multă încredere în forțele sale. Și rezultatele se văd în catalog.

Astfel de exemple mai sînt multe în unitatea noastră. Acum, în clasa a VI-a B, Victoria Pîslaru îi ajută pe Viorel Trandafir și pe Lucia Juravel, iar Gabriela Ursu pe Aurica Vasilaș. Învățînd împreună, ajutîndu-se reciproc, în catalog au început să apară note din ce în ce mai bune. Și aceasta la mai toate detașamentele.

Felul cum se învață, activitatea care se desfășoară, totul îți vorbește despre o unitate bună, pentru care învățătura este cea mai importantă problemă. De aceasta este legată și obținerea distincțiilor pionierești, pentru care pionierii acestei școli se pregătesc cu tragere de inimă. Și dacă pagina ar fi fost ceva mai... mare, v-aș fi povestit și despre activitatea patriotică, și despre vizitele pe care le fac în întreprinderi, și despre atelierul școlar, într-un cuvînt, despre toate cîte au contribuit ca să-i împrietenească cu învățătura!

Pagină redactată de
GETA COSTIN

Cei de la volan

O zguduitură puternică, şi maşina s-a oprit în malul de zăpadă, ridicată de viscol în curmezişul drumului. Nu era timp de pierdut. Aceasta, cu atît mai mult cu cît maşina se afla încă în munţi, departe de Oraşul Stalin.

Omul de la volan n-a stat mult pe gînduri. Şi-a ridicat gulerul şubei peste urechi, a apucat o lopată de fier în mînă şi a ieşit în întuneric, începînd să înlăture cu iuţeală zăpada din faţa roţilor. Dar ninsoarea aspră năvălea din nou, mai inteţită, învăluindu-l, şfichiuindu-l peste pleoapele infierbîntate, înţepîndu-i obrazul cu ace de foc; furişîndu-se hoţeşte în butucul roţilor.

Singur, nu dovedea să deszăpezească drumul. Călătorii au coborît în grabă şi, însufleţiţi de îndemnul şoferului, cu lopeţile au înlăturat în scurt timp vălătucii de zăpadă din cale.

Atent, cu miinile încleştate pe volan, conducătorul auto, comunistul Gheorghe Bărbieru, a continuat drumul prin viscol, ducînd la timp călătorii la destinaţie, spre locurile lor de muncă sau acasă.

Dar cîte asemenea clipe de viscol cumplit, de ploi şi furtuni n-a cunoscut el în atîţia ani de cînd străbate drumurile ţării, de la Oraşul Stalin la Tîrgovişte, Odorhei sau Cîmpulung-Muscel ?...

Viscole, munţi de zăpadă...

Asemenea gînduri îl încearcă, poate, pe sutamiistul Gheorghe Bărbieru în seara aceasta cînd, pe întinsul drumului, îl întîmpină nu viscolul, ci... prima zăpadă!

Pădurea veche se roteşte parcă, vuind adînc, iar molizii drepţi ca lumînarea, ce-i ies înainte, pînă lîngă marginea drumului, trec fulgerător pe lîngă geamul cabinei, fug unul cîte unul în urmă, salutîndu-l parcă...

Acolo, înainte, răsar din pînza întunericului, ca o puzderie de stele tremurătoare, luminile oraşului! Fiecare cursă îl bucură!

Dimineaţa, o dată cu alţi şoferi de nădejde, cum ar fi Valeriu Modorcea sau utemistul Mihai Niţui, porneşte iarăşi la drum, la fel de însufleţit. Alergînd cu autobuzul în lumina albă, îi place să scruteze întinderile nesfîrşite, să-şi asculte inima cîntînd:

„Bună dimineaţa, meleaguri dragi, şi voi, case cu olane strălucitoare, fabrici pe care v-am văzut înflorind o dată cu ţara, de-a lungul văilor şi sus, spre creştetul munţilor..."

„Bună dimineaţa!"...

AL. DINU IFRIM

Aparatul de sudat mase plastice

În ţara noastră a luat un mare avînt industria maselor plastice. O serie de întreprinderi sînt specializate în acest domeniu, producînd numeroase obiecte, înlocuind, în industrie şi construcţii, metalul feros. De pildă, ţevi şi plăci de diferite dimensiuni din mase plastice sînt utilizate pe scară tot mai largă. Procesul de înlocuire însă necesită şi o îmbinare a acestora în diferite forme, după lucrările necesare. Şi aceasta se poate face numai cu ajutorul aparatului de sudură. Poate vi se pare curios cum se pot suda masele plastice? Dar iată că doi muncitori de la uzinele „Grigore Preoteasa" din Bucureşti au conceput şi realizat acest aparat de sudat mase plastice. El funcţionează pe bază de aer cald avînd o instalaţie specială pentru a da temperatură şi presiune necesară la sudarea bucăţilor de mase plastice. Instalaţia realizată se compune din trei părţi: instalaţia electrică, instalaţia de aer comprimat şi aparatul de sudat propriu-zis.

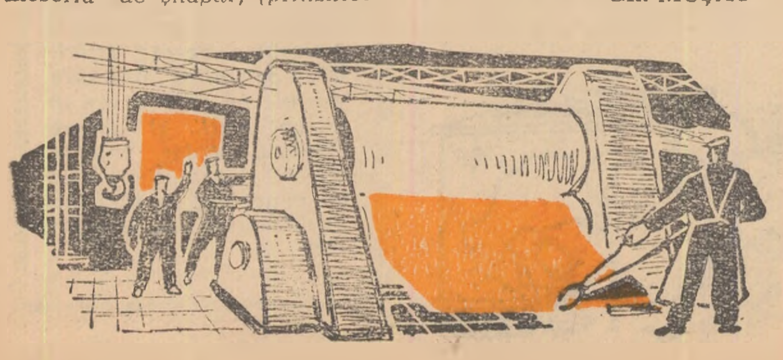
A VENIT... IANUARIE?

Desigur că nu. Nici îngheţul şi nici zăpada nu au căzut peste cîmpiile patriei. Dar iată că, pentru membrii brigăzii de tineret nr. 3 de la Laminorul 4 de la uzina „Nicolae Cristea" din Galaţi, a venit. Vă veţi întreba: cum aşa? Ne lămurim dacă arătăm un „amănunt" — ei au dat laminate în contul anului viitor încă din ziua de 17 noiembrie!

Pe membrii brigăzii conduse de Costică Moise nu i-a împiedicat nici dogoarea cuptoarelor şi nici a platinei atît de înfierbîntate, că abia te poţi uita la ea. Ei au transformat tone întregi de oţel brut în mii şi mii de foi de tablă strălucitoare, durabilă. Zilnic ei depăşesc cu mult norma pe care o au de realizat. Cei 16 membri ai brigăzii sînt bine organizaţi pe echipe — la degresor finisor, la cuptoarele de încălzire a platinei. Fiecare ştie ce are de făcut. Iată-l, de pildă, pe Constantin Marin la gura cuptorului de încălzire a platinei, urmărind cu atenţie încălzirea acesteia, pentru a nu deveni incandescentă. Sau pe utemiştii Gheorghe Mantea şi Traian Tăbîrgic, care au terminat de curînd şcoala profesională. Ei stăpînesc bine meseria de şnapăr, (prinzător al tablei la cilindrii degresorilor şi finisorilor). Ei au fost ajutaţi în permanenţă de către membrii brigăzii cu mai multă experienţă, în meseria de laminator. Dar ei ştiu că, pentru a deveni într-adevăr şi mai stăpîni pe această meserie, trebuie să înveţe, să înveţe cu ardoare. De aceea, ei sînt şi printre cei mai harnici elevi ai cursurilor serale de pe lîngă uzină.

Brigada condusă de candidatul de partid Costică Moise a făcut şi însemnate economii. Aşa, de pildă, pe trimestrul III, brigada a realizat economii în valoare de 84.250 lei. Acestea au fost obţinute prin organizarea muncii şi prin instruirea fiecărui membru din brigadă, să reducă consumul specific de platină, să înlăture pe cît posibil rebuturile, să reducă consumul specific de cilindri. Tovarăşul Costică Moise, responsabilul brigăzii de tineret, a ţinut să ne spună că cei mai buni membri ai brigăzii sînt: comunistul Hristache Bahrim, cuptorar şef la cuptorul de pachete, Constantin Marin cuptorar la cuptorul de platine, precum şi utemistul Constantin Popescu, laminator.

GR. MUŞAT

Sondorii...

Pe frumoasa Vale a Prahovei, turlele înalte şi maiestoase ale sondelor, te întîmpină de departe. La început, te intimidează parcă. Apoi însă, apropiindu-te, simţind viaţa care pulsează în ele, ca la adevărate fiinţe, văzînd petroliştii, care mînuiesc cu multă siguranţă motoarele, te simţi atras de o mare dorinţă de a afla ce se întîmplă acolo, în pămînt, în ce fel, sute de tone de petrol ies la suprafaţă ca să ia apoi calea rafinăriilor...

„Cu ani în urmă, înainte de eliberare, aici, în sectorul IV al schelei Cîmpina erau multe, multe sălcii crescute la întîmplare, povesteşte sondorul Ion Filipaş. Printre ele erau şi sonde din lemn. Ţiţeiul ieşea adesea afară prin proprie presiune, cu violenţă, prin erupţii libere. Se pierdeau cantităţi nebănuit de mari de ţiţei şi gaze, iar sonda „murea" curînd. Pe capitaliştii din ţară, sau pe cei străini nu-i interesa decît cîştigul lor. Acum însă, după cum se vede, muncitorii au ridicat sonde trainice, puternice, din metal, care sfredelesc pămîntul, acolo unde mai înainte, geologii au descoperit aurul negru.

Muncitorii de la uzina 1 Mai ne-au trimis nouă, sondorilor, utilaj nou, modern. Sub turlele sondelor s-au instalat astfel dispozitivele de captare a ţiţeiului — cap de erupţie — iar în pămînt s-a introdus garnitura de ţevi numită tubing. Ţiţeiul, dacă are presiune mare, iese singur prin ţevi, sau dacă nu, cu pompe speciale este pompat afară. Prin conducte este condus la parc — nişte cilindre mari, numite separatoare, pentru că separă ţiţeiul de gaze (care sînt captate) şi de impurităţi. Apoi drumul îl continuă la rafinării...".

Astfel de explicaţii, ba chiar mai amănunţite, îţi poate da oricare petrolist din sectorul IV. Dar, dacă nu te mulţumeşti numai cu aceste explicaţii şi mai rămîi în mijlocul sondelor şi a sondorilor, poţi vedea încă multe alte lucruri interesante. Îl poţi vedea, de pildă, pe utemistul sondor-podar Milea Spirea, urcat tocmai sus, pe turlă, de te miri cu cîtă siguranţă lucrează acolo sus, lipind sau îndreptînd, cine ştie ce ţevărie. Poţi să fii de faţă chiar la o intervenţie rapidă a echipei de serviciu în cazul cînd vreo sondă „manifestă prea multă energie" erupînd puternic, sau în momentul cînd se schimbă pompa în pămînt. Şi-atunci, ai să-i vezi pe tinerii petrolişti — pentru că cei mai mulţi dintre ei sînt tineri — cum pun în practică toate cunoştinţele şi toată îndemînarea căpătată în muncă. Şi-s mîndri că prin priceperea şi hărnicia lor, aurul negru este scos la lumină din adîncul pămîntului.

ELENA TOFAN

Ei au fost pionieri

Strungarul

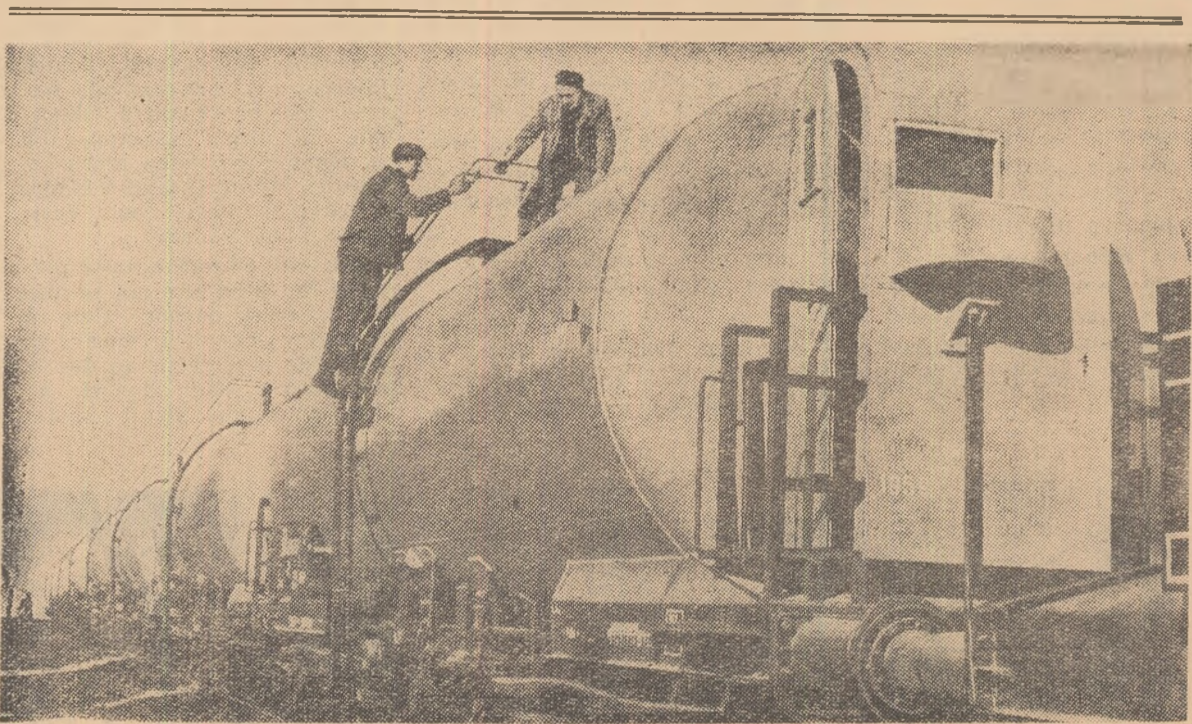
Alexandru Poszert a început să îndrăgească meseria de strungar încă de cînd era elev la şcoala elementară. De pe atunci, el a aflat multe lucruri minunate din munca strungarilor. Aceasta, datorită vizitelor făcute în uzină cu unitatea de pionieri din care făcea parte. Intîmplător, datorită faptului că tatăl său lucra ca strungar acolo, deseori, Alexandru mergea în uzină, unde întîrzia mult timp în jurul strungului. Îi plăcea mult să vadă cum se modelează metalele, era curios să afle fiecare piesă din care se compune un strung, să afle cum se numeşte piesa respectivă. Aşadar, nu-i de mirare că, îndată ce a terminat cele şapte clase, elementare, a hotărît să înveţe tainele acestei meserii, mai departe, la şcoală: a mers la şcoala profesională. Aici, datorită străduinţei sale, a devenit utemist. Faptul că-i plăcea foarte mult această meserie, l-a făcut să termine şcoala cu note foarte bune. A fost repartizat la fabrica de maşini unelte „Infrăţirea" din Oradea, unde lucrează şi astăzi. Munca organizată, făcută cu dragoste, i-a adus cele dintîi bucurii. Fotografia lui a fost aşezată curînd la panoul de onoare al fruntaşilor din uzină.

Acum lucrează cu aceiaşi însufleţire dînd piese de cea mai bună calitate. Cu visul împlinit, ajută cu mult interes pe elevii şcolii profesionale, care fac practică la secţia strungărie a uzinelor „Infrăţirea". El îşi aminteşte cu drag de zilele cînd, — ca şi aceşti elevi, era nerăbdător să mînuiască singur strungul. Şi de aceea, el îi ajută cu mult drag în însuşirea meseriei.

Pentru munca plină de abnegaţie, pentru interesul pe care şi-l dă faţă de meseria sa, tînărul strungar a fost ales responsabilul brigăzii utemiste de producţie nr. 1, care a devenit una din brigăzile fruntaşe pe uzină.

Nu de mult, Alexandru Poszert a trăit cel mai emoţionant eveniment din viaţa lui — a fost primit în rîndul membrilor de partid. Fostul elev, la gîtul căruia a fluturat neîntinată cravata roşie, e hotărît să muncească pe viitor cu şi mai multă străduinţă, să fie un exemplu atît în ce priveşte activitatea profesională cît şi acea obştească.

M. GHERASE

Un nou lot de vagoane-cisterne, construite la uzinele „23 August" din Bucureşti. In fotografie — ultima revizie.

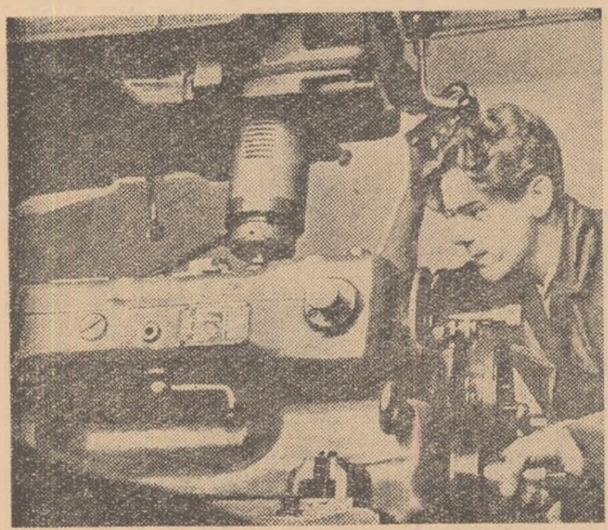
Ziua Constituției U. R. S. S.

La 5 decembrie 1936, Congresul extraordinar al Sovietelor a adoptat Constituția U.R.S.S. Această zi este o sărbătoare luminoasă a întregului popor sovietic. Acest document consfințește pentru prima oară în istorie înfăptuirea unei orînduiri socialiste, în care a fost sfărîmată pentru totdeauna exploatarea omului de către om, consfințește cea mai largă democrație — democrația socialistă.

Ea consfințește proprietatea obștească asupra mijloacelor de producție, afirmă și garantează drepturile și libertățile cucerite de popoarele Uniunii Sovietice, asigură participarea hotărîtoare a celor ce muncesc la conducerea statului.

Fundamental deosebită de constituțiile burgheze, care prevăd unele drepturi, doar pe hîrtie, Constituția U.R.S.S. asigură în practică exercitarea dreptului la muncă, la odihnă, la învățătură și a celorlalte drepturi și libertăți cucerite de poporul sovietic.

Constituția — legea fundamentală a Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste — este sărbătorită în fiecare an, la 5 decembrie, de întregul popor sovietic, care, sub conducerea înțeleaptă a P.C.U.S., pășește ferm pe drumul împlinirii visului de aur al omenirii: comunismul.

Tineretul sovietic se bucură de minunate condiții de muncă și învățătură.

Populații care altădată nu aveau nici măcar scriere proprie, au cunoscut, sub soarele Constituției sovietice, o mare înflorire culturală. În foto: Grigori Hodjer, tînăr scriitor nanaian.

O zi memorabilă

Ne este cunoscută istorica cuvîntare a tovarășului Nichita Sergheevici Hrușciov, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., ținută cu două luni și ceva în urmă, la 23 septembrie. De la înalta tribună a Organizației Națiunilor Unite, tovarășul Hrușciov a vorbit cu fermitate ridicîndu-se împotriva colonialismului, pentru lichidarea în întregime și definitivă a rușinosului regim colonial.

Nichita Sergheevici Hrușciov a demascat în fața reprezentanților tuturor țărilor participante la cea de-a XV-a sesiune a O.N.U., situația grea în care se află popoarele coloniale, a subliniat faptul că procesul dezrobirii și renașterii la o viață independentă a popoarelor pe care colonialiștii le-au ținut veacuri de-a rîndul în întuneric — este un simbol măreț al epocii noastre. Numai în 15 ani, aproximativ un miliard și jumătate din populația pămîntului, a aruncat lanțurile asupririi coloniale. Pe ruinele vechilor imperii coloniale s-au format zeci de noi state naționale independente.

Prin istorica cuvîntare a tovarășului Nichita Sergheevici Hrușciov, Uniunea Sovietică, fidelă politicii de pace și de sprijinire a luptei popoarelor asuprite, pentru libertate și independență națională, și-a ridicat glasul în apărarea cauzei drepte a eliberării coloniilor, pentru lichidarea totală și definitivă a regimului colonial.

Guvernul sovietic a prezentat atunci examinării Adunării Generale a O.N.U., proiectul **Declarației cu privire la acordarea independenței țărilor și popoarelor coloniale**, document în care se proclamă solemn: „Să se acorde imediat tuturor țărilor coloniale, teritoriilor de sub tutelă și celorlalte teritorii care nu se bucură de autoadministrare, independență și libertate totală în construirea statelor naționale proprii"... „Să fie lichidate toate punctele de sprijin ale colonialismului"...

Ziua de luni, 28 noiembrie, poate fi considerată de asemenea o zi memorabilă în analele Adunării Generale a O.N.U. Aceasta a trecut la examinarea Declarației cu privire la acordarea independenței țărilor și popoarelor coloniale, prezentată la 23 septembrie spre examinarea actualei sesiuni, de către președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. S. Hrușciov.

Discutarea acestei probleme atît de importante nu e pe placul colonialiștilor. Ei ar vrea să împiedice soluționarea constructivă a problemei coloniale, să jefuiască mai departe țările care se află încă în lanțurile colonialismului. Dar lupta popoarelor acestor țări e asemenea unui vulcan în erupție, și ea nu poate fi înăbușită.

„Delegația U.R.S.S., a spus în cuvîntul său V. A. Zorin, conducătorul delegației sovietice la O.N.U., își exprimă convingerea că cea de-a XV-a sesiune a Adunării Generale va fi o verigă istorică în calea lichidării totale și definitive a colonialismului, iar anul 1960 va fi numit pe bună dreptate nu numai „Anul Africii", ci și anul eliberării de sub robia colonială a tuturor popoarelor oriunde ar trăi ele: în Africa, în Asia sau în America Latină, pe întreg globul pămîntesc".

„RECORDURI"

— Din presa vremii —

Burghezo-moșierimea a avut totdeauna o deosebită grijă să ascundă starea de mizerie în care trăiau oamenii muncii sub „înalta" oblăduire a ei. Uneori însă, în dispută pentru ciolan dintre „partidele de opoziție" și partidul guvernamental mai scăpau unele adevăruri.

Iată ce scria, în octombrie 1938, ziarul „Curentul Bacăului" — organ săptămînal, așa zis, al intereselor obștești — în realitate organ al partidului național-țărănesc din localitate. În articolul „Un record macabru", ziaristul a fost nevoit să recunoască:

„Nicăieri ca la noi nu se sting mai multe vieți plăpînde..." Mai mult de 56% dintre copilași nu ating vîrsta de 2 ani...".

Care erau cauzele? Autorul, printre altele, le enumera și pe acestea:

„În privința consumului rural de carne sîntem cea din urmă țară din Europa". „Munca istovitoare la care sînt supuse femeile la țară...". „Lipsa totală de supraveghere și de îngrijire dată copilului. Nicăieri în afară de Romînia (burgheză —n.r.) copiii nu sînt mîncați de porci, sfîșiați de cîini" etc. „Această lipsă de îngrijire e datorită faptului că orice ființă umană de la 5 ani în sus, lucrează la cîmp, înlocuind vita sau mașina"...

Același ziar, două luni mai tîrziu, argumentînd parcă recordul în analfabetism și mizerie pe care-l deținea, scria:

„Există în fericita cetate a Băcăului o mahala unde foamea este o maladie aproape epidemică. E vorba de cartierul Obor-Bîrnat..." Așadar, să vorbim despre copiii acestia (din Obor-Bîrnat — n.a.) care locuiesc cîte 7—8 într-o odăiță mizerabilă, care dorm cîte 3—4 într-un pat... care au cîte o singură pereche de ghete... la 2—3 frați...

..Iar despre școala în care învățau acești copii, ziarul o descrie astfel: „Ce se petrece aci, în șandramaua cu nume de școală și cu aspect de han părăsit, este greu de spus...".

Dar aceasta era numai o mică parte a mizeriei în care se zbăteau oamenii muncii din țara noastră în anul de grație 1938.

ȘTEFAN ZAIDES

Azi, prin Bacău

În anii de democrație populară, patria noastră a cunoscut o dezvoltare nemaiîntîlnită. Regiunea Bacău, de pildă, a căpătat în anii aceștia o nouă înfățișare. Dacă ne gîndim numai la marele Combinat de îngrășăminte azotoase de la Roznov, sau la uzina de fire și fibre sintetice de la Săvinești, sau la Combinatul de la Borzești, laminorul de țevi de la Roman, termocentralele de la Comănești și Borzești sau hidrocentrala de la Bicaz, o să ne dăm seama ce importanță mare a căpătat regiunea Bacău în industria întregii noastre țări.

Au fost date în folosință, numai pînă în 1958, 313 școli, 918 cămine culturale și case de cultură. Teatrele și cinematografele, parcurile și stadioanele, blocurile înălțate de constructori, toate fac ca viața muncitorilor și țăranilor din regiunea Bacău să fie tot mai luminoasă.

RADIO-GLOB

Haiti

După cum a anunțat Agenția France Presse, Ministerul Educației Naționale din Haiti a hotărît suspendarea cursurilor școlare în vederea... vacanței de iarnă (care în mod obișnuit trebuia să înceapă la 21 decembrie). De fapt, această „vacanță" a fost determinată de cîteva incidente petrecute la două licee din Port au Prince. La unul dintre licee a fost arborat deasupra acoperișului un drapel roșu, iar la celălalt, elevii au făcut grevă.

Zilele trecute au declarat grevă și studenții universitari din capitala haitiană, în semn de protest împotriva întemnițării unor colegi ai lor de către poliția dictatorului Duvaillier.

Djakarta

Presa indoneziană publică numeroase știri în legătură cu răscoala împotriva colonialiștilor olandezi, care a izbucnit în Irianul de vest. Ziarele anunță că în regiunile de coastă și din interiorul Irianului de vest au loc lupte îndîrjite între populația băștinașă și trupele colonialiste olandeze.

CAD LANȚURILE...

Nici bombele aruncate din avioane, nici crucișătoarele imperialiștilor. nu pot stăvili lupta de eliberare a popoarelor din țările Americii Latine.

ACOLO, ÎN SPANIA...

Din cele citite în cărți, aflate din ziare sau la filme, sau din cele povestite de cei mai în vîrstă, voi ați auzit, copii, despre grozăviile, fărădelegile îngrozitoare săvîrșite de Hitler, de fasciștii germani sau de cei din alte țări.

Fasciștii hitleriști și cei din țările ce le-au fost aliate în trecutul război mondial, au ucis și schingiuit milioane și milioane de bărbați, femei, bătrîni și copii...

Dar, închipuiți-vă, copii, că la 15 ani după distrugerea fiarei fasciste hitleriste, mai există în Europa un stat fascist. Acolo, în Spania, dictatorul Franco continuă să-și facă mendrele. Instaurat la putere cu ajutorul lui Hitler și al lui Musolini, acest călău al poporului spaniol continuă să semene moartea în rîndul celor mai buni patrioți. Mii și mii de muncitori, țărani și intelectuali progresiști zac aruncați în temnițele feudale. Dar cele mai inumane și mai crîncene măsuri sînt cele pe care dictatorul Franco. le ia împotriva comuniștilor. Simpla acuzație că ai fi comunist, este de ajuns, pentru ca regimul franchist să te condamne la ani grei și îndelungați de închisoare.

În închisoarea pentru femei din Alcala, unele deținute, care au fost aruncate aci la vîrsta de 16, 18 și 20 de ani — în fragedă tinerețe — au ajuns la 40 de ani.

Mizeria cea mai cruntă și sărăcia colindă la braț întreaga Spanie. Rîndurile analfabeților se întețesc mereu: guvernul fascist al lui Franco n-are bani pentru învățămînt. Milioanele jupuite sub formă de impozite de la populație sînt cheltuite pentru înarmare, pentru întreținerea uriașului aparat polițienesc menit să-l apere pe dictator.

Un tablou des întîlnit în Spania îl constituie cetele de copii vagabonzi, adesea morți de foame.

...De la zdrobirea călăilor Hitler și Musolini — în lume au avut loc multe schimbări. S-a schimbat lumea înconjurătoare, s-au schimbat multe și în Spania: lupta poporului împotriva odiosului regim fascist ia forme tot mai intense. Dictatorul fascist a început a fi urît chiar de foștii lui ostași. Franco continuă, însă, să joace rolul de călău al poporului spaniol. Înainte vreme — l-au susținut baionetele lui Hitler și Musolini; azi — îl susțin căpeteniile pactului agresiv N.A.T.O. și mai cu seamă S.U.A., Anglia și Franța.

S.U.A. au la Torrejon (la cîțiva kilometri de Madrid) cel mai mare aerodrom militar din Europa. Dolarii și armamentul american mai sînt singurele puncte de sprijin ale dictatorului fascist. De curînd, S.U.A. i-au pus la dispoziție 37 vase de război și o mare cantitate de armament....

S.U.A. însă, după cum bine se știe, au potopit cu astfel de daruri și pe mulți alți dictatori feroci, de tipul lui Franco. Dar aceste daruri nu i-au putut salva de furia și ura propriilor lor popoare. De furia și ura poporului spaniol — viteaz, harnic și curajos — va fi doborîtă și cruda dictatură franchistă.

Și atunci, acolo, pe plaiurile străvechii Spanii, va luci din nou raza libertății.

EMIL EMANOIL

Noutăţi ştiinţifice

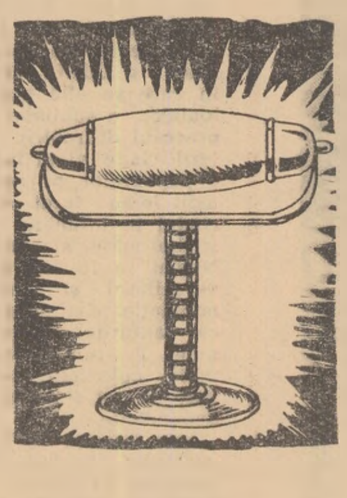
„Interviziunea"

Peste citiva ani, vom putea urmări la televizor, prin transmisie directă, emisiunile „Meşterul ureche de ac", „Ursuleţul Emanek", din Praga; „Bunicul iubit" din Budapesta, concertele studiourilor berlineze sau pe renumitul clown Oleg Popov, de pe scenele circului sovietic. Cum va fi posibil aşa ceva, ştiut fiind că recepţia în bune condiţiuni a unui post de televiziune se poate face pînă la aproximativ 100 km distanţă de el?

Extinderea razei unui post de televiziune poate fi făcută prin construirea unui releu, adică a unor posturi intermediare de retransmisie a emisiunilor postului central. Un astfel de releu va fi organizat între ţările socialiste, alcătuind „Interviziunea". Această reţea internaţională stringe laolaltă deocamdată patru societăţi de televiziune: din R. P. Polonă, R. S. Cehoslovacă, R. P. Ungară şi R. D. Germană. In 1961, releul va cuprinde şi studiourile de televiziune din Moscova, Leningrad şi Kiev, iar in 1962 vor fi incluse şi cele din R. P. Albania, R. P. Bulgaria şi ţara noastră.

Lampa „veşnică"

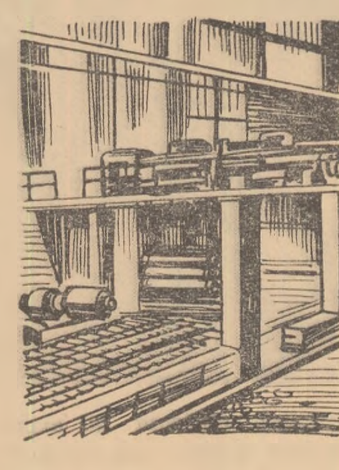
Fizicianul G. Szigeti din Ungaria a proiectat o lampă a cărei lumină va putea arde nelimitat.

Un gaz (tritiul gazos), închis într-un recipient, emite particule beta. Acestea vor provoca activarea unei substanţe luminiscente, care acoperă suprafaţa interioară a lămpii.

În curind se va trece la fabricarea în serie a acestor lămpi minunate.

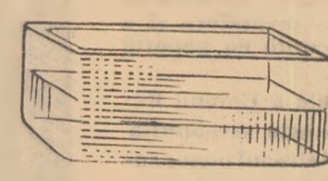
„Cel mai rapid din lume"

La Combinatul metalurgic „Klement Gottwald" din R. S. Cehoslovacă va fi pus în funcţiune, încă în acest an, cel mai rapid laminor din lume. Sirma produsă aici va fi prelucrată, laminată cu o viteză de 32 m pe secundă. Într-o singură oră, o singură derivaţie a laminorului va produce 115 km de sirmă.

Recoltatorii de venin

Pentru prepararea unor medicamente sînt necesare cantităţi mari de... venin. Muncitorii şi tehnicienii din Magdeburg (R.D.G.) obţin sute de mii de fiole cu venin de albine, prin folosirea unei metode electrice de recoltare.

De remarcat este faptul că, după ce albina a fost silită să-şi improaşte veninul, într-o instalaţie specială, ea îşi poate lua zborul fără a pieri, aşa cum se întîmplă în cazul cînd ea îşi înţeapă adversarul.

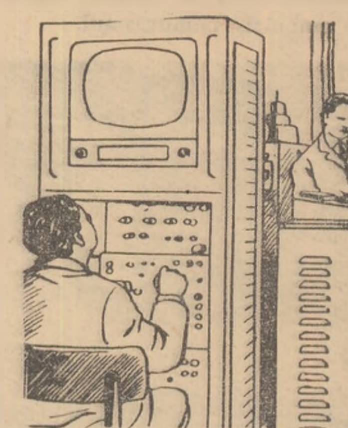
Imagini pe bandă

Dacă cineva doreşte să revadă chipul unei persoane care a apărut pe ecranul televizorului, ar putea fotografia, să zicem, acel chip. Dar un spectacol întreg? Şi aceasta s-ar putea realiza deşi mai greu, prin filmarea spectacolului. Dar cit de nepractic ar fi acest procedeu, deoarece emisiunile pe care ar dori să le revadă sînt atit de numeroase?

Un grup de ingineri polonezi a rezolvat tocmai această dificultate. Ei au proiectat un tip de „magnetofon" care înregistrează pe... bandă imaginile emisiunilor de televiziune. *Magnetofratul* — aşa se numeşte aparatul — poate înregistra din timp emisiunile postului de televiziune, poate retuşa şi înlocui părţile nereuşite aşa incit, transmisia făcută spectatorilor (care nici nu-şi dau seama că nu e „pe viu") să fie la înalt nivel.

Acest aparat poate fi folosit şi în industrie, unde operaţiile desfăşurate în mare viteză, invizibile ochiului pot fi înregistrate pe bandă şi apoi televizate la o viteză convenabilă.

S. MARCUS

Creşterea producţiei de oţel în milioane de tone

Creşte producţia de oţel a ţării noastre

Industria ţării noastre se află într-o continuă dezvoltare. Directivele celui de-al III-lea Congres al P.M.R. arată că peste numai citiva ani, adică în 1965, producţia globală industrială va fi de aproximativ 2,1 ori mai mare decît în 1959.

Un asemenea ritm de dezvoltare a producţiei nu a mai cunoscut ţara noastră. Pentru realizarea lui este nevoie, în primul rînd, să se mărească mereu producţia de oţel şi fontă. În 1975 producţia de oţel, de pildă, va fi de aproximativ 5,3 ori mai mare decît în 1959. Atingerea acestui obiectiv va putea fi îndeplinit prin construirea uriaşului combinat siderurgic de la Galaţi — sarcină principală a industriei noastre siderurgice în următorii 10 ani. Capacitatea lui va atinge în 1970, 4 milioane tone de oţel. Aceasta înseamnă că în centrul siderurgic de la Galaţi va fi realizată, în numai 25 de zile, întreaga producţie de oţel a ţării din anul 1938!

Importante descoperiri arheologice

Săpăturile arheologice, care s-au făcut de curînd în comuna Cioroiu Nou, din raionul Băileşti, au scos la iveală o fostă aşezare romană. S-au găsit vestigii ale unei cetăţi şi ale unei aşezări civile dezvoltate din epoca romană, precum şi un altar de piatră şi resturi ceramice. De asemenea, s-a descoperit construcţia unor terme (băi publice) cu ziduri de cărămidă şi tuburi de teracotă pentru aer cald, necesar băilor. Faptul că aceste terme sînt în apropierea unei case mari, dovedeşte că aici a fost o aşezare foarte importantă. S-au mai găsit, de asemenea, multe vase şi resturi ceramice, monede şi citeva obiecte de metal, precum şi foarte multe resturi de pavaj şi teracotă. O atenţie deosebită au atras-o trei statuiete de marmură reprezentind capetele zeilor Jupiter, Apollo şi Bachus, datorită deosebitei măiestrii artistice cu care au fost executate.

Poate fi îmbunătăţită MEMORIA?

E lesne de inţeles ce rol mare are memoria, dacă ne gindim fie şi numai la atitea şi atitea cunoştinţe dobîndite in şcoală. Deşi sint insuşite la o vîrstă fragedă, asemenea cunoştinţe rămîn însă pină la adinci bătrîneţe. Cum se explică aceste proprietăţi ale memoriei?

Marele fiziolog sovietic I. P. Pavlov a dat o explicaţie ştiinţifică acestei facultăţi atit de importante. Un copil care, jucindu-se de mai multe ori cu mingea, va auzi cuvîntul „minge", îşi va insuşi acest cuvînt. Aceasta din cauză că în scoarţa creierului intre celulele nervoase care corespund vederii mingei şi intre acelea care corespund auzului cuvîntului „minge", s-a stabilit o legătură nervoasă. Datorită acestei legături, atunci cînd copilul va auzi cuvîntul „minge", el işi va reprezenta şi obiectul respectiv, iar cînd va vedea mingea, el îşi va aminti cum se numeşte ea. O asemenea legătură se numeşte **asociaţie**: imaginea mingei şi cuvîntul „minge" s-au asociat in mintea copilului.

La fel se petrec lucrurile ori de cite ori învăţăm ceva, numai că, fireşte, este vorba de asociaţii mult mai complicate.

Poate fi îmbunătăţită memoria? Fireşte că da. Cum să procedăm deci pentru a invăţa mai repede şi mai temeinic?

Cea mai importantă lege a memoriei este aceea a **interesului**. Cînd ne ducem să vedem un film captivant, cu peripeţii, il mai ţinem minte mult timp după aceea. De ce? Pentru că filmul ne-a plăcut, ne-am indreptat gîndurile spre el şi fără voia noastră ne-am intipărit in minte, chipurile, locurile, acţiunea. Ca să învăţăm mai bine la matematică, la fizică, la istorie etc. trebuie ca acele cunoştinţe să ne **preocupe**, să ne stîrnească întrebări, să ne pună in mişcare judecata, să ne urmărească aşa cum ne urmăreşte o carte interesantă sau un film de aventuri.

O altă lege de bază a memoriei este legea **inţelegerii**. Ceea ce am invăţat fără să fi inţeles bine, se uită repede. Aceasta inseamnă că înainte chiar de a ne strădui să ne intipărim cunoştinţele in minte, trebuie să inţelegem foarte limpede ideile expuse. Invăţatul mecanic, prin simpla repetare a unor cuvinte nu asigură o reţinere durabilă.

Cunoştinţele trebuie insuşite **sistematic**. De pildă, pentru a reţine mai bine formula suprafeţei triunghiului, trebuie s-o punem în legătură cu suprafaţa paralelogramului, să ne însuşim mai întîi legătura dintre proprietăţile altor figuri geometrice. Foarte folositoare sint, de aceea, **schemele şi rezumatele**.

Toţi elevii cunosc legea repetiţiei, dar nu toţi o aplică în practică. Prin repetare, legăturile formate in creier se bătătoresc, devin mai trainice. Dacă avem de învăţat o lecţie mai lungă, e bine să combinăm repetarea globală, cu repetarea pe fragmente. Citim întîi atent intreaga lecţie spre a ne forma o idee de ansamblu asupra ei, iar după desprinderea ideii de bază putem să deosebim şi care sînt părţile principale din care e construită. Repetăm mai apoi, fiecare parte, pînă o reţinem. La sfîrşit, reluăm întreaga lecţie şi o redăm, cum se spune, pe dinafară.

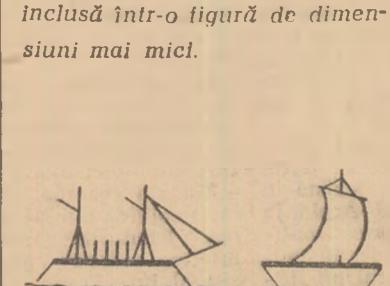
Să nu uităm că repetiţia este necesară şi după ce am izbutit să învăţăm ceva. Să nu procedăm ca omul leneş, care încearcă să-şi repare casa după ce s-a surpat. Să ne împrospătăm, să ne „reparăm" cunoştinţele prin repetarea (şi îmbogăţirea) lor periodică, înainte de a fi „distruse" prin uitare.

EUGEN BANU

Fenomen optic

Priviţi cele două linii mai groase care indică punţile vaselor. Ele par neegale ca lungime, deşi în realitate, sînt perfect egale. În psihologie fenomenul acesta, cunoscut şi în multe alte cazuri, se numeşte iluzie.

În cazul de faţă iluzia se datoreşte faptului că o linie, într-o figură mai mare, pare mai lungă decît aceeaşi linie, inclusă într-o figură de dimensiuni mai mici.

Și Petrică are acum note foarte bune

Anul trecut, în clasa a III-a, 23 de școlari au primit cravata roșie. Din toată clasa numai unul n-a devenit pionier și anume Petrică Mogoșan. Detașamentul a hotărît anul acesta ca clasa noastră să devină fruntașă. Dar cum ? Din cauza lipsei de voință a lui Petrică exista pericolul să nu ne putem realiza dorința. Acesta în loc să vină la școală, lipsea zile întregi, nemotivat. Iar atunci cînd venea, ne trebuiau multe zile pentru a-l pune la curent cu lecțiile predate între timp. Ceea ce-i plăcea mai mult lui Petrică, erau filmele. De fiecare dată, cînd venea la școală, povestea colegilor despre filmele vizionate. Despre lecții nici vorbă să și le pregătească. Rareori lua cîte un 5 sau 6..

Așa se face că detașamentul a hotărît să stea mai serios de vorbă cu el. Colegul lui Petrică, Mihai Veliciu, pionier fruntaș la învățătură, a început să-și pregătească zilnic temele cu Petrică, care încetul cu încetul s-a îndreptat. Dacă în primele zile a obținut note de 7 și 8, ca de pildă, la limba romînă, astăzi Petrică are și note foarte bune. Chiar zilele trecute a primit un 10 la istorie !

LIVIA MANCOCI
președintă de unitate
Școala de 7 ani, comuna Berzeasca, regiunea Timișoara

O chemare interesantă

Intr-una din zile, pionierii clasei a VII-a au lansat o chemare care i-a însuflețit pe toți. Pionierii erau chemați să-și formeze fiecare cîte o bibliotecă personală. Încă din primele zile, după ce au aflat de aceasta, pionierii au început să-și cumpere cărți cu banii economisiți pe libretele C.E.C. Și-au construit și rafturile pentru păstratul cărților, și, încetul cu încetul, micile biblioteci au început să se îmbogățească. Pînă în prezent, cele mai bogate biblioteci sînt ale pionierilor Valeriu Ploeșteanu și Nicolae Andreescu.

IONEL TRIFU
comuna Smîrdioasa, regiunea București

Se schimbă tot mai mult fața comunei

Tot mai mult se schimbă fața comunei noastre. Avem școală de 7 ani, cămin cultural, cooperativă, cinematograf sătesc și altele.

Anul acesta am avut cu toții prilejul să ne bucurăm de o nouă realizare. Prin grija partidului nostru, s-au luat măsuri ca și în comuna noastră să pătrundă lumina electrică. Pînă acum s-au așezat stîlpii, s-au făcut toate instalațiile necesare. În curînd, urmează să fie instalat dinamul generator de lumină electrică, și ulițele comunei noastre vor fi luminate de becul electric.

Mulțumim din inimă partidului nostru pentru grija părintească ce ne-o poartă.

VASILE TIRON
cl. a VI-a
Școala de 7 ani, Suhuleț-Tansa, regiunea Iași

Ajutorul pionierilor

Gospodăria agricolă colectivă „Vasile Roaită" din comuna noastră devine din ce în ce mai bogată. Nu de mult a început aici construcția unui grajd nou pentru vite. Au venit cu multă plăcere să ajute constructorilor și pionierii din comună. Tot timpul cît au durat lucrările, pionierii au ajutat zidarilor la căratul cărămizii, cernutul nisipului și adusul apei. După ce construcția a fost gata, tot pionierii au fost aceia care au făcut curățenie în grajd, au strîns din curte toate lemnele și cărămizile rămase, au măturat peste tot. Pentru toate acestea, colectiviștii din comună ne-au mulțumit călduros.

Clubul de corespondenți
Școala de 7 ani, com. Țințăreni, regiunea Craiova

O faptă pionierească

Zilele trecute, un grup de pionieri din clasa a V-a de la Școala medie din Bușteni, mergeau la librărie. In drum spre librărie, unul dintre ei a zărit ceva.

— Băieți, un ceas!

Celorlalți nu le venea să creadă. Au ridicat ceasul de jos, s-au uitat la el, au ascultat dacă merge... Cînd se pregăteau să se ducă la miliție să predea ceasul, a apărut un cetățean care a exclamat :

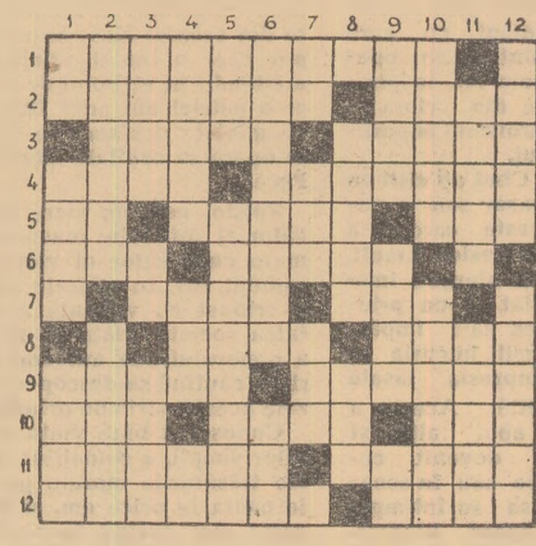
— Dar... acesta e ceasul inginerului meu! Și a smucit pionierilor ceasul din mînă. Băieții au rămas nedumeriți. Graba cu care a plecat cetățeanul după ce le-a smucit ceasul, li s-a părut suspectă. Trei dintre ei l-au urmărit pe cetățeanul în cauză, iar doi au anunțat miliția. Din cercetările făcute de către miliție a reieșit că individul a fost necinstit. El voia să-și însușească ceasul găsit de copii. Nu mică le-a fost satisfacția atunci cînd au văzut că ceasul găsit de ei aparține chiar tovarășei lor profesoare de educație fizică!

Instructoare de detașament
MARIANA MUSTAȚA cl. a X-a, Bușteni

CONCURSUL NOSTRU

Seria a V-a

SINTEȚI ECONOMI?

ORIZONTAL

1. PRIN (pl)... 2)... DEPUNERE — ...LA ; 3)... CEC — SUMELE 4) ...DUMNEAVOASTRĂ — ...CRESC 5) Aur (franțuzește) — Verbul banilor depuși la CEC — Numărul rezultat dintr-o împărțire. 6) Tragere la semn — localitate minieră. 7) A cîștiga (fig.) — Pietros. 8) Aici se depune... miere ! — Animal răpitor din Australia. 9) Așa ești cînd ai banii depuși la CEC — Elev chibzuit și cu libret la CEC. 10) Număr — Cu gust de aguridă (pl) — Refren din cîntecele noastre populare. 11) Cumpătare, chibzuială, — Partea legată a unui chitanțier, bonier, etc. 12) Punerea în circulație a unor hîrtii de valoare — Plătește cîștigurile libretelor și a obligațiunilor CEC ieșite la sorți și primește depunerile

VERTICAL

1) Puiu Dobrescu — Verb la... alegere — Se depun la CEC de cei economi. 2. Oratori — Mașină electrică rotativă, generatoare de curent continuu. 3) Construcție de piatră în formă de pinten, pentru evitarea eroziunilor malurilor cursurilor de apă (hidrotehnică) — Reuni ! (monoverb) — A afla. 4) Odihnă — Localitate în Camerun (Africa) — Vechiul do. 5) Oraș în Spania — Economisire la CEC. 6) Unul din elementele tabloului lui Mendeleev — Vehicul. 7) Petunie ! (monoverb) — A se plictisi — Pentru (în comerț) 8) Care se poartă cu bunătate — Instituție de interes obștesc care oferă multe avantaje și școlarilor. 9) Ceartă (olt.) — Automobil ! — Un cerc și.. jumătate ! 10) Stil arhitectonic — Rucsac. 11) Cu tiv — Il aduc depunerile la CEC. 12) Copil — Odăiță în care se păstrează alimente

Cuvinte rar întîlnite : cec; tafa; epiu, esu; inat.

MIHAI PATRAȘCU

Problemă cu... cîștig !

Trei elevi au depus la CEC, la 15 septembrie 1959, cîte o sumă de bani. Primul a depus dublu decît al doilea, iar al treilea 170 lei, adică cu 50 lei mai puțin decît primul. La 15 septembrie 1960, toți trei și-au scos sumele depuse cumpărîndu-și lucruri trebuincioase în valoare de 495 de lei. Cît le-a mai rămas?

Răspunsul se va da scurt, indicîndu-se suma ce le-a mai rămas.

CRIPTOGRAFIE

(3, 6, 2, 3, 4, 3)

Cupon de participare
Nr. 5

Cu aceste jocuri, concursul nostru organizat împreună cu Centrala Casei de Economii și Consemnațiuni C.E.C., ia sfîrșit. Trimiteți dezlegările împreună cu cupoanele de participare pînă la 15 decembrie a.c.

Concurs sportiv

O frumoasă inițiativă a pionierilor de la Școala medie nr. 1 Beiuș este organizarea concursurilor sportive de atletism, volei și oină. O dată luată această inițiativă a și început să dea roade. De exemplu, în ziua de 6 noiembrie pe Stadionul tineretului din Beiuș a avut loc un concurs sportiv între pionierii de la Școala medie nr. 1 Beiuș și pionierii de la Școala de 7 ani din comuna Sudrigiu, raionul Lunca Vașcăului. Intrecerea sportivă, a avut un caracter dîrz, sportivii luptînd cu însuflețire pentru victoria echipei din care făceau parte. Cu toată ospitalitatea, victoria a revenit Școlii medii nr. 1 din Beiuș, care a totalizat 72 de puncte față de Școala de 7 ani Sudrigiu, care a totalizat numai 43 de puncte.

In timpul întrecerilor pionierii s-au cunoscut mai bine, au legat prietenii care au întărit legăturile dintre aceste două selecționate.

pionier MIRCEA CATARIG
Șc. medie, nr 1, Beiuș
regiunea Oradea

HANDBAL

In ziua de 13 noiembrie a.c. în raionul Sebeș a avut loc faza raională a spartachiadei pionierilor și școlarilor. Toate competițiile sportive au fost interesante și în special finala de handbal fete. Acest joc s-a desfășurat între echipa de la Școala de 7 ani Miercurea Sebeș și echipa Școlii de 7 ani din Apoldul de Sus. In primele două minute de joc, echipa de la școala din Apoldul de Sus înscrie primul gol. Cîteva minute mai tîrziu, printr-o lovitură puternică, Doina Turcan introduce mingea în plasă și astfel egalăm. În prima repriză a jocului, scorul a fost de 6—1 pentru echipa Școlii de 7 ani din Miercurea, iar scorul final de 14—2. S-au evidențiat pionierii Doina Turcan, Stela Ludoșan, Ana Ghib, Stela Mitea care au contribuit la victoria echipei. Aceste pioniere sînt fruntașe la învățătură și în activitatea sportivă. Echipa școlii de la Miercurea este campioană raională pentru a patra oară.

ANA BABE
comuna Miercurea-Sebeș, regiunea Hunedoara.

Lev Nicolaevici Tolstoi

Lev Nicolaevici Tolstoi. Pictură în ulei, de REPIN

Se împlinesc 50 de ani de la moartea marelui scriitor rus şi clasic al literaturii universale, Lev Nicolaevici Tolstoi. Aţi mai citit, desigur, altădată, despre comemorarea lui Cehov în ţara noastră, şi de curînd, despre sărbătorirea marelui nostru Sadoveanu la Moscova, Praga sau în îndepărtatul Phenian. Cum de ajung atît de cunoscuţi peste mări şi ţări, marii scriitori şi operele lor? Răspunsul e simplu. Aceştia devin celebri prin marele talent cu care sînt scrise operele lor, inspirate din viaţa şi eroismul poporului.

Cînd aţi citit un basm sau o poveste care v-a impresionat mult, aţi alergat, imediat la un prieten să-i împărtăşiţi bucuria şi impresia lăsată de cartea citită. Acesta a citit-o şi el, apoi alţii, şi aşa cartea a devenit cunoscută în clasa sau în şcoala voastră. Aşa se întîmplă şi cu marele opere literare. Ele străbat drumurile lumii şi ale vremii, intră în tezaurul literaturii universale, devin nemuritoare. O astfel de operă uriaşă prin valoarea ei artistică, impresionantă prin realismul ei, prin bogăţia de fapte şi dramatismul vieţii eroilor, este opera lui Tolstoi. Eroul principal al operelor sale este întotdeauna poporul, poporul crunt exploatat al Rusiei ţariste din secolul XIX, eroicul popor care a luptat vitejeşte şi a izbîndit în războiul de apărare a patriei din anul 1812, atît de genial descris de Tolstoi în opera sa capitală „Război şi Pace".

Tolstoi este un mare cunoscător al sufletului omenesc, un mare cunoscător al vieţii ţăranului rus. In operele sale el a criticat cu violenţă nedreptatea socială, viaţa de mizerie a poporului sub autocraţia ţaristă, căutînd să descopere cauzele acestei strîmbe orînduieli.

Cunoscînd bine viaţa oamenilor simpli, a soldaţilor, găseşte trăsăturile morale pe care le căuta în orice om, şi le găseşte mai curînd în rîndurile soldaţilor decît în ale ofiţerilor. Tolstoi înfierează cu vehemenţă metodele barbare de terorizare a soldaţilor, folosite în armata ţaristă.

„Critica lui Tolstoi se deosebeşte, — spune Lenin, — prin intensitatea sentimentelor, prin pasiune, convingere, prospeţime, sinceritate, curaj în tendinţa de a ajunge la rădăcini, de a găsi adevărata cauză a calamităţilor care apasă asupra maselor..."

In întreaga sa viaţă, Tolstoi a fost animat de dorinţa fierbinte de a îmbunătăţi situaţia maselor, de a găsi drumul spre fericirea omului. El nu a ajuns însă la concluzia că singura cale spre această fericire este lupta claselor exploatate sub conducerea proletariatului, pentru sfărîmarea orînduirii capitaliste. Într-o asemenea societate fără exploatare nu se mai pot produce drame ca ale Ecaterinei Maslova din romanul „Învierea", a Anei Karenina din romanul cu acelaşi nume sau a iobagului din nuvela „Policuşca".

Romanele lui Tolstoi „Război şi Pace", „Invierea", „Ana Karenina" nuvelele şi povestirile sale sînt bine cunoscute şi apreciate în ţara noastră. Multe din minunatele sale povestiri le-aţi citit şi voi, dragi copii, ele v-au impresionat şi v-au încîntat imaginaţia.

Reproducem mai jos pentru voi un fragment din povestirea „După bal" de Lev Nicolaevici Tolstoi.

După bal

— Fragment —

Pe atunci, familia colonelului B... locuia la capătul oraşului, lîngă un cîmp deschis. La o margine a acelui cîmp era promenada oraşului, iar la cealaltă, pensionul de fete. Am străbătut ulicioara noastră pustie şi-am ieşit într-o stradă mare, unde începui să întîlnesc tot felul de oameni şi cărăuşi care trasportau lemne pe sănii, ale căror tălpigi se înfundau pînă la pavaj. Şi caii care îşi legănau ritmic, sub cercurile lustruite, capetele lor ude, şi cărăuşii cu rogojini în spate, fleşcăind pe lîngă căruţe cu cizmele lor uriaşe, şi casele de pe stradă, care păreau mult mai înalte prin ceaţă, toate îmi păreau deosebit de interesante şi de dragi.

Ieşind în cîmp, unde se afla casa lor, zării la capătul celălalt, dinspre locul de promenadă, ceva mare şi negru şi auzii sunete de flaut şi de tobă. In mine era numai muzică şi din cînd în cînd auzeam motivele mazurcii. Acolo însă răsuna o altfel de muzică, urîtă, sălbatică

„Oare ce să fie?" mă gîndeam eu, pornind în direcţia sunetelor, prin mijlocul cîmpului, pe pîrtia alunecoasă, bătătorită de drumeţi. Mergînd vreo sută de paşi, începui să desluşesc prin ceaţă o mulţime de oameni negri. De bunăseamă, soldaţi, probabil instrucţie, gîndii eu, apropiindu-mă împreună cu un fierar în şorţ şi cojocel slinos, care mergea înaintea mea ducînd ceva în braţe. Soldaţii, îmbrăcaţi în mantale negre, stăteau pe două rînduri, unul în faţa altuia, nemişcaţi, cu arma la picior.. In spatele lor, toboşarul şi flautistul repetau fără încetare aceeaşi melodie stridentă şi supărătoare.

— Ce fac acolo? l-am întrebat pe fierar, care se oprise lîngă mine.

— Pedepsesc un tătar, c-a vrut să fugă! răspunse morocănos fierarul, arătînd spre capătul depărtat al rîndurilor de soldaţi.

Privind şi eu într-acolo, văzui printre rînduri ceva groaznic, care se apropia de mine. Ceea ce se apropia era un om pe jumătate gol, legat de puştile a doi soldaţi care îl duceau. Alături, mergea un militar înalt în manta şi cu chipiu pe cap; faţa lui îmi părea cunoscută. Tresărind din tot corpul şi tîrîind picioarele prin zăpada topită, cel pedepsit se apropia de mine sub loviturile de vergi care-i curgeau din amîndouă părţile; cădea ba pe spate — şi atunci subofiţerii care îl duceau de puşti îl împingeau înainte — ba se prăvălea cu faţa în jos — şi atunci subofiţerii îl trăgeau înapoi, ca să nu cadă. Militarul înalt mergea alături, în pas cadenţat şi hotărît. Era tatăl ei (colonelul B... n.r.) cu obrazul rumen, cu mustăţi şi favoriţi albi..

La fiecare lovitură, cel pedepsit, mirîndu-se parcă, îşi întorcea faţa contractată de durere înspre partea de unde venea lovitura şi, arătîndu-şi dinţii albi, rostea nişte cuvinte neînţelese, mereu aceleaşi. Abia cînd s-a apropiat bine de tot am putut desluşi ce spunea. Nu vorbea, ci se jeluia plîngînd: „Fraţilor, fie-vă milă! Fraţilor, fie-vă milă!" Fraţilor însă nu le era milă, iar cînd convoiul ajunse în dreptul meu, văzui cum soldatul care stătea în faţa mea făcu hotărît un pas înainte şi vîjîind cu varga în aer, lovi cu putere spatele tătarului. Tătarul se clătină, gata să cadă, însă subofiţerii îl ţinură, şi el primi o lovitură la fel de puternică din cealaltă parte, şi apoi din nou de aici şi iarăşi de dincolo... Colonelul mergea alături şi, uitîndu-se cînd în jos, cînd la cel pedepsit, trăgea cu putere aerul în piept, umflîndu-şi obrajii, şi îl dădea afară domol printre buzele răsfrînte. Cînd convoiul trecu de locul unde mă aflam, am văzut în treacăt, printre rînduri, spatele pedepsitului. Era ceva atît de învineţit, de însîngerat, de roşu, şi de neobişnuit, încît nu puteam crede că e un corp omenesc.

Lev Nicolaevici Tolstoi la lucru. Desen în creion, de REPIN

— Of, doamne-dumnezeule! îngînă fierarul lîngă mine.

Convoiul se îndepărtă. Loviturile continuau să cadă, mereu la fel, din amîndouă părţile, asupra nefericitului care se zgîrcea şi se poticnea; la fel băteau tobele şi fluiera flautul şi tot la fel, lîngă cel pedepsit, se mişca cu pas îndesat, silueta înaltă şi chipeşă a colonelului. Deodată, colonelul se opri şi se repezi la unul din soldaţi.

— Am să te învăţ eu minte! auzii vocea lui înfuriată. Ai să mai tragi în gol? Ai să mai tragi?

Şi văzui cum mîna lui puternică, în mănuşă de antilopă, pălmui faţa unui soldat înspăimîntat, slab şi mic de stat, pentru că nu lovise cu destulă putere spatele însîngerat al tătarului!

— Aduceţi alte vergi! strigă el şi, privind în jur, mă văzu. Prefăcîndu-se că nu mă cunoaşte, se încruntă ameninţător şi furios, întorcînd grăbit capul. Mie însă mi-a fost atît de ruşine, încît neştiind încotro să mă uit, ca şi cum aş fi fost prins asupra celui mai ticălos fapt, am lăsat ochii în jos şi m-am grăbit să plec acasă. Tot drumul mi-a răsunat în urechi cînd bătaia tobei şi fluieratul flautului, cînd cuvintele: „Fraţilor, fie-vă milă!" cînd vocea mînioasă şi autoritară, care striga: „Ai să mai tragi în gol? Ai să mai tragi?"

Cicerone Theodorescu

BUCUROŞI DE OASPEŢI

La prieteni
Li se spune-n ţara mea:
— Bună să vă fie
Inima...

E din fund
De secoli, acest glas.
Treacă secoli,
Glasul a rămas.

Din istorii,
La răscruci de vînturi,
Gazde-au fost
Aceste vechi pămînturi.

Ca din zarea
Triburilor dace,
Vorbe, obiceiuri
Vin încoace.

Rod al ospeţiei
Peste anii-n zbor,
Urmele
Rămaseră-n popor.

...E, la noi, o vorbă
Din strămoşi:
— Bucuroşi de oaspeţi?
— Bucuroşi.

De vreo două mii
De ani încoace
E, la noi, o vorbă:
— Bună pace...

E, la noi, o vorbă:
— Omenie...
Pentru-acestea ne vom bate
Să se ştie.

...La prieteni,
Bun venit în ţara mea!
— Bună să vă fie
Inima.

Ion Brad

PEISAJ

Pe „Cîmpul lui Marte",
În Leningrad,
Copiii se bat
cu zăpadă...
Şi toţi vor să cadă,
Şi cad
În leagănul alb de zăpadă,

Pe „Cîmpul lui Marte",
În Leningrad...
Pe frunte,
De aur e moţul —
Pe spate-s
De aur cosiţele.
Şi zboară, şi zboară,
Ghiulele albe
Ca porumbiţele.

Văzduhul de chiote arde
Şi ard ca focul obrajii,
De vitejie.
Pe „Cîmpul lui Marte",
Din Leningrad,
Şi-n lumea întreagă
Numai războaie de-acestea să fie
Să zboare, să cadă,
Ca porumbiţele,
Ghiulele mari de zăpadă!

La marginea Romei

Copiii din Italia defilează cu mici pancarte pe care scrie: „Daţi-le de lucru părinţilor noştri!"

(ziarele)

Pămîntul Italiei are umeri de stei
Şi sărăcia-i de piatră şi pumnii de piatră.
„Daţi de lucru părinţilor mei",
Îşi scrie pe frunte copilul,
Împleticindu-şi paşii merei
Peste milenarele dale de piatră.
„Daţi-le pîine părinţilor mei!"

La marginea Romei, bordei de bordei...
Pe-acoperişuri, în tinichele, vîntul tot latră.
Chiparoşii, ca nişte femei îndoliate, şi ei
Însoţesc paşii copilului,
Împleticiţi şi merei,
Peste milenarele dale de piatră.
„Daţi de lucru părinţilor mei!"

Ochii de cleştar topesc peste zare scîntei...
Focul sacru-al mîniei clocoteşte în vatră.
Ca o furtună de mai, paşii părinţilor, grei,
Se-aud prin cetatea îngîndurată...
„Daţi-le pîine copiilor noştri!"
Peste palate reci, cu frunţile de piatră,
Văzduhu-i ca o apă-nvolburată...

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii" tel. 17.60.10 17.60.20; Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin",